

عنوان مقاله:

واکاوی و ارائه مدل خودسانسوری در فضای مجازی با رویکرد گراندتئوری در ایران

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مرحمت سلماسی - دانشجوی دکتری علوم ارتباطات، گروه علوم ارتباطات، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

بهاره نصیری - استادیار پژوهشکده مطالعات اجتماعی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (نویسنده مسئول)

طهمورث شیری - دانشیار گروه جامعه شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمد سلطانی فر - دانشیار گروه ارتباطات اجتماعی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی عوامل خودسانسوری در فضای مجازی در جامعه ایران است. روش پژوهش کیفی و مبتنی بر نظریه پردازی داده بنیاد است. روش نمونه گیری به صورت نمونه گیری غیراحتمالی، با انتخاب هدفمند و با حداکثر تنوع یا ناهمگونی بود که بر مبنای آن ۱۱ نفر از متخصصان سیاسی، جامعه شناسی، روان شناسی و ارتباطات به عنوان مشارکت کنندگان در پژوهش انتخاب شدند. داده ها به روش مصاحبه و به صورت نیمه ساخت یافته گردآوری شدند. تجزیه و تحلیل داده ها به روش استراوس و کوربین و مدل پارادایمی انجام گرفت. برای به دست آوردن اعتبار و روایی داده ها از دو روش بازبینی مشارکت کنندگان و همچنین مرور خبرگان غیر از شرکت کننده در پژوهش استفاده شد. نتایج تحلیل داده های بدست آمده از مصاحبه ها طی فرآیند کدگذاری باز، محوری و انتخابی منجر به ارائه مدل خودسانسوری در اینستاگرام در ایران شد. براساس یافته های این پژوهش خودسانسوری سیاسی و خودسانسوری اجتماعی به عنوان عوامل علی که بر فرآیند خودسانسوری در اینستاگرام تاثیر دارند، شناسایی شدند. خودسانسوری روانی و خودسانسوری فرهنگی به عنوان عوامل زمینه ای، خودسانسوری حقوقی به عنوان عوامل مداخله گر، خودسانسوری ارتباطی به عنوان راهبردها و خودسانسوری اخلاقی به عنوان پیامدها از این پژوهش استخراج شدند.

کلمات کلیدی:

خودسانسوری، اینستاگرام، گرداند تئوری، مدل خودسانسوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532625>

